

като папагалъ, ходишъ на училище, на черкова, пѣешъ, разпущатъ те, играешъ съ съученицитѣ си и защо всичко това? Незнаешъ!“ (С. Доброплодни. Автобиография стр. 11 и 12). По това врѣме въ Сливенъ е имало четири основни гръцки училища и едно класно, сжщо гръцко (Ив. Д. Стойновъ, сб. Зора 86). Вѣроятно Чивтуловъ, слѣдъ като прѣминалъ долния курсъ на своето учение въ основното училище, кждѣто се получавало прѣдимно религиозно образование, ще е продължилъ учението си при Георги Цукала (Ятра стр. 99.). Цукала е учителствувал въ специално нагодена за цѣльта стая. Прѣподавалъ е на гръцки или по добръ на старогръцки, като е принуждавалъ ученицитѣ си да прѣвеждатъ Илиадата отъ старогръцки на навогръцки, безъ да сж усвоили дори новогръцки. Прѣвеждането на Илиада сочи за по висша наука и вѣроятно тя се е прѣподавала въ класното гръцко училище. Цукала е билъ строгъ, извънредно ядовитъ, прѣзиралъ гражданитѣ, злословѣлъ противъ тѣхъ¹³. Прѣподаването му е ставало по единъ своеобразенъ начинъ, а дисциплината му била твърдѣ жестока. (М. П. Икономовъ сб. „Зора“, стр. 69). Тази жестока дисциплина и безплодна наука, вѣроятно, ще е отвратила малкия Добри отъ гърцизма, та той скоро потърсилъ българския учителъ Димитъръ Кешиша, при когото се научилъ на черковенъ редъ, та покрай училищната си работа билъ и пѣвецъ при Ново-селската¹⁴ черква (Ятра, 99 — 100)¹⁵.

Нови стремежи. — Слѣдъ като Добри завършилъ учението си при Д. Кишиша, баща му нѣмалъ срѣдства да го прати на учение другадѣ, а прибралъ 14 годишния си синъ, за да му помага, когато отивалъ да копае лозя. Но тая работа не се харесала на любознателния младежъ и неговата